

Pieter Koolwijk

DE
TROLLEN
VAN
LEIF

met illustraties van
Linde Faas

LEMNISCAAT 8 ROTTERDAM

Van Pieter Koolwijk verschenen bij Lemniscaat:

Vlo en Stiekel

Vlo en Stiekel – Vliegen zwammen

Bens boot

Baas van de wereld

Prutje

Gozert

Luna

Voor Linde

© 2022 Pieter Koolwijk

Omslag en illustraties: © 2022 Linde Faas

Nederlandse rechten Lemniscaat b.v., Vijverlaan 48, 3062 HL Rotterdam, 2022

ISBN 978 90 477 1378 4

NUR 282

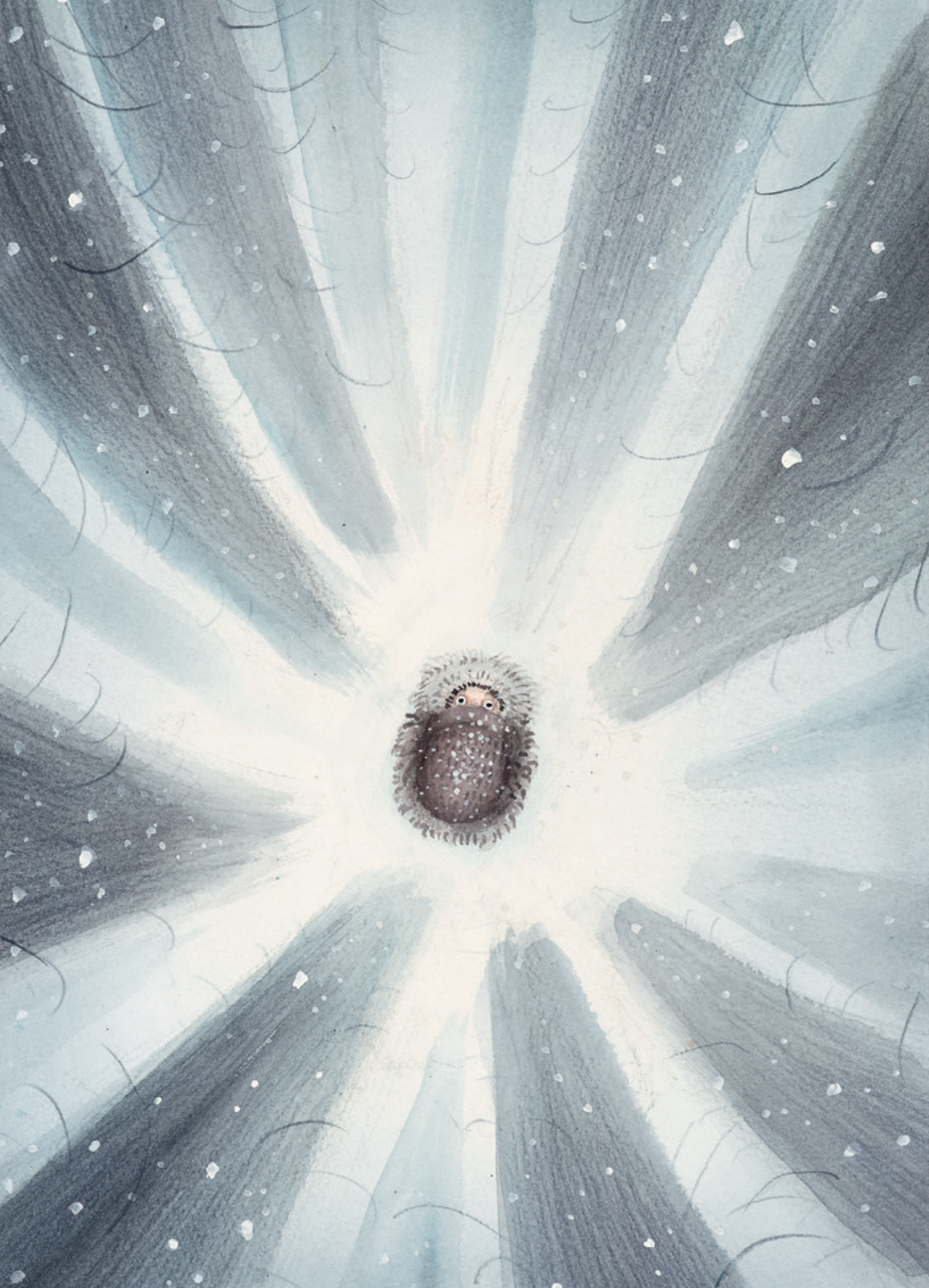
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, geluidsband of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Lithografie: Pixel-It, Zutphen

Druk- en bindwerk: Wilco, Amersfoort

Dit boek is gedrukt op milieuvriendelijk, chloorvrij gebleekt en verouderingsbestendig papier en geproduceerd in de Benelux, waardoor onnodig en milieuverontreinigend transport is vermeden.

Kijk voor meer informatie, lessuggesties en extra's op www.lemniscaat.nl

RAVNA EN LEIF

Ravna was een sterke meid. Ze was zo sterk en stoer dat het iedereen opviel. En dat laatste was best bijzonder. Ravna was pas acht. Op die leeftijd ben je misschien al ontzettend stoer, maar zeker nog niet op je sterkst. Dan zijn er nog heel veel kinderen ouder, groter en sterker.

Maar het was vooral bijzonder omdat Ravna in een Viking-dorp woonde. Daar was iedereen groot, sterk en stoer. Vaders en moeders staken als gespierde zeelui de zee over. Jagers vingen met pijl en boog de gevaarlijkste dieren. En boeren tilden rustig een koe met blote handen op omdat hij de in weg stond. Soms begonnen mensen voor de lol een potje met elkaar te knokken. Alleen maar omdat ze wilden weten wie er sterker was.

Was je een huilbaby? Dan werd je een half uurtje in de vrieskou gelegd en leerde je dat wel af. Luisterde je niet naar je ouders? Dan smeten ze je zo ver mogelijk de koude zee in en moest je het hele stuk terugzwemmen.

Zo'n dorp was het.

En juist daar was het Ravna die opviel. Alles aan haar was sterk. Haar armen bijvoorbeeld. Met de kleine bijl die aan haar riem bungelde, hakte ze in korte tijd zo een boom om. Maar ook de woorden die uit haar mond kwamen, waren zelfverzekerd, krachtig en doelgericht. Zelfs haar gedrag

was ijzersterk. Ze leek nooit een foutje te maken of te twijfelen over beslissingen die ze maakte. Ravna mocht dan nog jong zijn, mensen luisterden toch naar haar. Misschien hielp het dat haar ouders de leiders van het dorp waren, maar vast niet veel. Dan zouden de mensen ook wel iets meer respect hebben voor haar oudere broer.

Maar dat was niet zo.

Die werd alleen maar uitgelachen.

Leif (zo heette hij) viel ook op, maar dan andersom. Hij leek niet op zijn ouders. Niet op zijn jongere zusje. Op helemaal niemand in het dorp. Leif was uniek. Hij was drie jaar ouder dan Ravna, en een stukje langer, maar verder was hij in alles minder.

Minder sterk.

Minder gespierd.

Minder slim.

Minder heldhaftig.

Minder leuk.

En ga zo maar door.

Leif was dun, onzeker en een echte slapjanus. Zo erg dat je het hele woord eigenlijk in hoofdletters zou moeten schrijven. Waar Ravna een en al kracht uitademde, leek Leif ieder moment in elkaar te kunnen storten. Door zijn bleke, witte gezicht dachten mensen vaak dat hij ziek was, en zijn armen waren zo dun dat ze al zouden kunnen breken als je er te lang naar keek. Aan Leif had je echt helemaal niets.

Al dacht hij daar zelf anders over.

Hij zag zichzelf namelijk als de *skald* van het dorp. Gek woord misschien, maar zo heette iemand die verhalen vertelde en liedjes zong. Gewoon iemand die de mensen kon vermaken. Vroeger was de opa van Ravna en Leif een skald, maar die leefde sinds de zomer niet meer. En vanaf dat moment was Leif de nieuwe, zo had opa op zijn sterfbed bepaald.

Maar ja...

Daar begreep niemand iets van. Leif zong nog valser dan een schorre kraai. En hij kon alleen verhalen vertellen als niemand zijn kant op keek. Anders werd hij verlegen. Hij was de allerslechtste skald van de hele wereld. Eigenlijk de allerslechtste alles van de hele wereld. Het was zelfs zo erg dat Ravna zich rot schaamde voor haar grote broer. Voor Leif.

Leif de SLAPJANUS.

